

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, 21.2.2003
KOM(2003) 78 endelig

2002/0041 (CNS)
2003/0040 (CNS)

Ændret forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 77/388/EØF vedrørende særordningen for rejsebureauer

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring med hensyn til yderligere foranstaltninger vedrørende præstationer af rejsetjenesteydelser af forordning (EØF) nr. 218/92 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms)

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND

Den 8. februar 2002 offentliggjorde Kommissionen et forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF vedrørende særordningen for rejsebureauer¹.

Rådet har senere vedtaget Rådets direktiv 2002/38/EF af 7. maj 2002 om ændring og midlertidig ændring af direktiv 77/388/EØF hvad angår merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser² og Rådets forordning (EF) nr. 792/2002 af 7. maj 2002 om midlertidig ændring med hensyn til yderligere foranstaltninger vedrørende elektronisk handel af forordning (EØF) nr. 218/92 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms)³.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 17. og 18. juli 2002⁴.

Den 24. september 2002 vedtog Europa-Parlamentet en betænkning om dette forslag til Rådets direktiv⁵ og fremsatte forslag til to ændringer, hvoraf en kunne godkendes af Kommissionen, der indvilgede i at ændre sit forslag.

Kommissionen fremsætter derfor dette ændrede forslag.

2. FORKLARING PÅ ÆNDRINGERNE

2.1. Indførelse af "one stop shop"-princippet

Formålet med denne ændring er at sikre, at de foreslåede regler om leveringsstedet for rejsetjenesteydelser præsteret af rejsebureauer etableret i tredjelande til kunder med hjemsted i EU let kan anvendes i praksis. Selv om Kommissionen opfordrede til, at leverandører i tredjelande skal være afgiftspligtige i EU, når de leverer til kunder i EU, foreslog den ingen forenklede foranstaltninger, der kan sikre dette.

Der er i mellemtiden vedtaget en forenklingsordning i Rådets direktiv 2002/38/EF om ændring af direktiv 77/388/EØF hvad angår merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, som vedrører sager, hvor en leverandør, der ikke er etableret i EU, leverer disse tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige kunder i EU. Denne "one stop shop"-ordning vil gælde i en forsøgsperiode på tre år fra 1. juli 2003.

Europa-Parlamentet har foreslået, at anvendelsesområdet for denne særordning, der er fastsat i direktivet om elektronisk handel (direktiv 2002/38/EF), samt den bilaterale clearingsmekanisme for skattemyndigheder, der er fastsat i afsnit III A i Rådets forordning (EF) nr. 792/2002 af 7. maj 2002 om midlertidig ændring med hensyn til yderligere

¹ Forslag KOM(2002) 64 endelig.

² EFT L 128 af 15.5.2002, s. 41.

³ EFT L 128 af 15.5.2002, s. 1.

⁴ EFT C 241 af 7.10.2002, s. 83.

⁵ Betænkning om forslaget til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF vedrørende særordningen for rejsebureauer (KOM(2002) 64 - C5-0112/2002 - 2002/0041(CNS)), PE 307.532, A5-0274/2002.

foranstaltninger vedrørende elektronisk handel af forordning (EØF) nr. 218/92 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms), udstrækkes til leverancer af rejsetjenesteydelser foretaget af leverandører etableret i tredjelande til kunder med hjemsted i EU.

Kommissionen accepterede dette ændringsforslag og lovede at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed.

2.2. Indførelse af en fritagelse for leverancer til kunder med hjemsted i tredjelande

Kommissionen kan ikke acceptere dette ændringsforslag, da det strider mod et af de grundlæggende principper i EU's momssystem, hvorefter leverancer af varer og tjenesteydelser beskattes, hvor forbruget finder sted. Den fortjenstmargen, der skabes i EU, bør derfor beskattes i EU, hvor den er realiseret, og den bør ikke fritages, når kunden har hjemsted uden for EU.

3. FORESLÅEDE ÆNDRINGER AF KOMMISSIONENS FORSLAG KOM(2002) 64 ENDELIG

3.1. Tilføjelse af et nyt litra i artikel 26, stk. 2

Den første ændring er at udstrække anvendelsesområdet for særordningen for elektronisk leverede tjenesteydelser til også at omfatte rejsetjenesteydelser præsteret af rejsebureauer etableret i tredjelande til kunder med hjemsted i EU, hvis rejsetjenesteydelserne finder sted i EU. Sådanne leverancer er omfattet af artikel 26, stk. 2, i Kommissionens forslag KOM(2002) 64 endelig. Der indsættes et nyt litra i denne artikel, der har til formål at gøre det muligt for disse leverandører i tredjelande, der er nævnt i artikel 26, stk. 2, litra b) (ny), at anvende en særordning, der minder om den ordning, der gælder for elektronisk leverede tjenesteydelser, for at overholde deres momsforpligtelser i EU.

3.2. Et nyt stk. 3 i artikel 26

I dette nye stk. 3 i artikel 26 indføres først i litra a) nogle definitioner, der er nødvendige for at fastlægge anvendelsesområdet for særordningen, og hvordan den skal fungere.

I artikel 26, stk. 3, litra b), introduceres derefter den særordning, der vil gælde for præstationer af rejsetjenesteydelser af rejsebureauer etableret i tredjelande, når de leverer rejsetjenesteydelser, som finder sted i EU, til kunder med hjemsted i EU.

3.3. Ændring af artikel 3 i forslaget i KOM(2002) 64 endelig

Særordningen for de leverancer, der er omfattet af artikel 26, stk. 3 (ny), minder om den særordning for elektronisk leverede tjenesteydelser, der er nævnt i artikel 26c (B) i sjette momsdirektiv, og som gælder i en forsøgsperiode på 3 år fra den 1. juli 2003. Det er derfor tilrådeligt at ajourføre den oprindelige måldato 1. januar 2003 til samme dato den 1. juli 2003.

4. MÅLET FOR OG INDHOLDET AF FORSLAGET OM ÆNDRING AF FORORDNING (EØF) NR. 218/92

De foreslåede ændringer af den særordning for rejsebureauer, der er fastsat i artikel 26 i sjette momsdirektiv, skal sikre, at momsen tilfalder den medlemsstat, hvor det faktiske forbrug finder sted.

I henhold til den foreslåede nye ordning er det forbrugsmedlemsstaten, der i første omgang har ansvaret for, at det sikres, at leverandørerne opfylder deres afgiftsforpligtelser og erlægger den moms, der er skyldig for deres leverancer. For de rejsetjenesteydelser, der præsteres af operatører, der ikke er etableret eller momsregistreret i EU, til kunder med hjemsted i EU, er det nødvendigt, at forbrugsmedlemsstaten og den medlemsstat, hvor leverandøren er etableret, udveksler alle de oplysninger, som er nødvendige for at anvende den særordning, der er fastsat i artikel 26, stk. 3 (ny), i sjette momsdirektiv. Det er ligeledes nødvendigt for forbrugsmedlemsstaten, at det momsbeløb, der er skyldigt for de leverancer, for hvilke beskatningsstedet er beliggende på dens område, rent faktisk overføres til dens statsbudget.

Et lignende system er allerede blevet indført for elektronisk leverede tjenesteydelser⁶, og de foreslåede ændringer af forordning (EØF) nr. 218/92 skal udstrække systemet til de leverancer, der foretages af rejsebureauer i henhold til den særordning, der er indført i henhold til artikel 26, stk. 3, i sjette momsdirektiv.

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 792/2002 af 7. maj 2002.

Ændret forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 77/388/EØF vedrørende særordningen for rejsebureauer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁷,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁸,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om en "strategi til forbedring af funktionsmåden i det indre marked"¹⁰ er en mere ensartet anvendelse fra medlemsstaternes side af EU-lovgivningen et af de fire mål, der skal nås for at forbedre det indre markeds funktionsmåde på kort sigt.
- (2) Medlemsstaterne anvender i øjeblikket forskellige fortolkninger af særordningen for rejsebureauer i henhold til artikel 26 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag¹¹, hvilket fører til forskellig anvendelse af den pågældende ordning i medlemsstaterne og for visse arrangørers vedkommende til fordrejning af konkurrencen.
- (3) En udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 77/388/EØF, således at alle leverancer af rejsepakker bliver omfattet af de betingelser, der er fastsat i dets artikel 26, vil afskaffe disse forskelle og sikre, at det oprindelige mål i form af afgiftsberigtigelse i forbrugsmedlemsstaten imødekommes bedre.
- (4) Den forenklede ordning, der indførtes ved Rådets direktiv 2002/38/EF for beskatning af elektronisk leverede tjenesteydelser, bør udstrækkes til at omfatte præstationer af rejsetjenesteydelser af rejsebureauer, der ikke er etableret i EU, til kunder med hjemsted i EU.

⁷ EFT C [...] af [...], s. [...].

⁸ EFT C [...] af [...], s. [...].

⁹ EFT C [...] af [...], s. [...].

¹⁰ KOM(2000) 348 endelig af 7.6.2000.

¹¹ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

- (5) For at gøre det lettere for sådanne operatører, som hverken er etableret inden for eller forpligtet til at være momsregistreret i EU, at overholde afgiftsmæssige forpligtelser bør der indføres en særordning, når de leverer rejsetjenesteydelser, der finder sted i EU, til kunder med hjemsted i EU. Ved anvendelse af denne ordning bør en operatør, der leverer sådanne rejsetjenesteydelser til kunder inden for EU, hvis han ikke på anden måde er momsregistreret i EU, kunne vælge identifikation i en enkelt medlemsstat.
- (6) Den ikke-etablerede operatør, der ønsker at benytte sig af særordningen, bør opfylde kravene i denne og alle relevante gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor tjenesteydelserne forbruges.
- (7) Identifikationsmedlemsstaten skal under visse betingelser kunne udelukke en ikke-etableret operatør fra denne særordning.
- (8) Når en ikke-etableret operatør vælger særordningen, tilbagebetales al indgående merværdiafgift, som er påløbet for varer og tjenesteydelser, som han har brugt med henblik på sine skattepligtige aktiviteter under særordningen, af den medlemsstat, i hvilken den indgående merværdiafgift er påløbet, jf. Rådets direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på EU's område¹². De fakultative begrænsninger for tilbagebetaling i artikel 2, stk. 2 og 3, samt artikel 4, stk. 2, i samme direktiv bør ikke finde anvendelse.
- (9) En tilsvarende ordning, hvorved fortjenstmargenen afgiftsberigtiges, er fastsat i artikel 26a i direktiv 77/388/EØF, for så vidt angår brugte genstande, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter. Denne artikel indeholder detaljerede definitioner, som kan benyttes til at klarlægge definitionerne i artikel 26 og forenkle anvendelsen af særordningen for rejsebureauer.
- (10) Som følge af de særlige karakteristika ved de tjenesteydelser, der præsteres af rejsebureauer, som køber forskellige tjenesteydelser hos tredjeparter, samler dem i en rejsepakke og derefter sælger disse pakker, er det ofte meget vanskeligt for rejsebureauer at fastlægge deres fortjenstmargen for hver enkelt leverance. En ordning, som gør det muligt for dem at beregne en samlet fortjenstmargen for en given periode, ville forenkle ordningen og kunne løse mange af deres problemer på dette område.
- (11) Af lignende årsager bør det gøres muligt for rejsebureauer at vælge de normale momsordninger med det formål at sikre momsens neutralitetsprincip.
- (12) De eksisterende undtagelser i henhold til artikel 28, stk. 3, i direktiv 77/388/EØF og bilag E og F dertil bør ophæves for at sikre en mere ensartet anvendelse af særordningen for rejsebureauer. Tilsvarende bør artikel 28, stk. 3, litra g), og artikel 15, stk. 14, i dette direktiv udgå, da de også gør det muligt for medlemsstaterne at anvende forskellige regler for afgiftsberigtigelse af rejsebureauers tjenesteydelser.

¹² EFT L 326 af 21.11.1986, s. 40.

(13) Rådets beslutning som svar på en begæring fra Kongeriget Belgien af 13. september 1978, hvorved der indrømmes Kongeriget Belgien en undtagelse i henhold til artikel 27, stk. 1, i direktiv 77/388/EØF, bør ophæves med det formål at sikre en mere harmoniseret anvendelse af særordningen for rejsebureauer.

(14) Direktiv 77/388/EØF bør derfor ændres tilsvarende -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV :

Artikel 1

I direktiv 77/388/EØF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 26 affattes således:

"Artikel 26

Særordning for rejsebureauer

1. Medlemsstaterne anvender **i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel** en særlig momsordning på virksomhed udøvet af rejsebureauer, som betjener kunderne i eget navn og anvender leverancer af varer og tjenesteydelser fra andre momspligtige personer i forbindelse med leveringen af rejsefaciliteter.

Den pågældende ordning finder ikke anvendelse på rejsebureauer, der kun optræder som formidlere og afgiftsberigtiges i henhold til artikel 11, litra A, stk. 3, litra c).

2. a) Alle transaktioner, som gennemføres af rejsebureauet i forbindelse med en rejse på de i stk. 1 fastsatte betingelser, behandles som én tjenesteydelse præsteret af rejsebureauet. Den pågældende ene tjenesteydelse afgiftsberigtiges i den medlemsstat, i hvilken rejsebureauet har etableret hovedsædet for sin økonomiske virksomhed eller et fast kontor, hvorfra det har præsteret tjenesteydelserne.

b) Hvis rejsebureauet ikke har etableret sig i EU eller har et fast kontor uden for EU, hvorfra tjenesteydelsen præsteres, og hvis det præsterer en rejsetjenesteydelse, hvis konkrete brug og udnyttelse finder sted i EU, afgiftsberigtiges denne ene tjenesteydelse på det sted, hvor kunden har etableret hovedsædet for sin økonomiske virksomhed eller et fast kontor, hvortil tjenesteydelsen leveres, eller i mangel af et sådant sted det sted, hvor det har sin faste adresse eller sædvanlige opholdssted.

c) Medlemsstaterne tillader et ikke-etableret rejsebureau, som leverer rejsetjenesteydelser som omhandlet under litra b), at benytte særordningen i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 3. Særordningen finder anvendelse på alle leveringer, der er afgiftspligtige inden for EU.

3. a) Definitioner:

I denne artikel forstås med forbehold af andre EU-bestemmelser ved:

- (1) 'ikke-etableret rejsebureau': et rejsebureau, som hverken har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted inden for EU's område, og som ikke på anden måde kræves momsregistreret i henhold til artikel 22**
- (2) 'rejsetjenesteydelser': tjenester leveret af rejsearrangører eller af enhver anden afgiftspligtig person på samme måde**
- (3) 'identifikationsmedlemsstat': den medlemsstat, som det ikke-etablerede rejsebureau vælger at kontakte for at anmelde, hvornår dets virksomhed som afgiftspligtig inden for EU påbegyndes i henhold til bestemmelserne i denne artikel**
- (4) 'forbrugsmedlemsstat': den medlemsstat, hvor leveringen af rejsetjenesteydelserne anses for at finde sted i henhold til stk. 2, litra b)**
- (5) 'merværdiafgiftsangivelse': en angivelse som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at fastlægge det afgiftsbeløb, der skal opkræves i hver medlemsstat.**

(b) Særordning for levering af rejsetjenesteydelser, der er afgiftspligtige i EU i henhold til stk. 2, litra b)

- (1) Det ikke-etablerede rejsebureau skal anmelde påbegyndelse, ændring og ophør af sin virksomhed som afgiftspligtig til identifikationsmedlemsstaten, hvis han ikke mere er omfattet af særordningen. Denne anmeldelse kan foretages elektronisk.**

Oplysningerne fra det ikke-etablerede rejsebureau til identifikationsmedlemsstaten om påbegyndelse af hans afgiftspligtige aktiviteter skal indeholde følgende enkeltheder til identifikationen: navn, postadresse, eventuelt momsregistreringsnummer i hans hjemland og en erklæring om, at vedkommende ikke er momsregistreret i EU. Det ikke-etablerede rejsebureau skal meddele identifikationsmedlemsstaten enhver ændring i de afgivne oplysninger.

- (2) Identifikationsmedlemsstaten skal identificere det ikke-etablerede rejsebureau ved hjælp af et individuelt nummer. På grundlag af de oplysninger, der anvendes til denne identifikation, kan forbrugsmedlemsstaterne have deres egne identifikationsordninger.**

Identifikationsmedlemsstaten skal meddele det ikke-etablerede rejsebureau det identifikationsnummer, der er tildelt det.

- (3) Identifikationsmedlemsstaten skal udelukke det ikke-etablerede rejsebureau fra identifikationsregisteret, hvis:
- (i) det meddeler, at det ikke længere præsterer disse rejsetjenesteydelser, eller
 - (ii) det på anden måde kan antages, at dets afgiftspligtige aktiviteter er bragt til ophør, eller
 - (iii) det ikke længere opfylder de nødvendige krav for at måtte anvende særordningen, eller
 - (iv) det til stadighed undlader at rette sig efter reglerne for særordningen.
- (4) Den ikke-etablerede afgiftspligtige person skal til identifikationsmedlemsstaten indsende en merværdiafgiftsangivelse for hvert kvartal, uanset om der er leveret rejsetjenesteydelser eller ej. Angivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af den indberetningsperiode, som angivelsen vedrører.
- Merværdiafgiftsangivelsen skal indeholde identifikationsnummeret samt for hver enkelt forbrugsmedlemsstat, hvor afgifter er forfaldne, den samlede fortjenstmargen uden moms af leverancerne af rejsetjenesteydelser for indberetningsperioden og det samlede tilsvarende afgiftsbeløb. Også de gældende afgiftssatser og det samlede skyldige afgiftsbeløb skal angives.
- (5) Merværdiafgiftsangivelsen skal udarbejdes i euro. Medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan kræve, at afgiftsangivelsen udarbejdes i den nationale valuta. Hvis leverancerne er foretaget i andre valutaer, anvendes kursen på den sidste dag i indberetningsperioden, når merværdiafgiftsangivelsen udfyldes. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag.
- (6) Det ikke-etablerede rejsebureau skal indbetale merværdiafgiften, samtidig med at angivelsen indsendes. Betalingen skal ske til en bankkonto denomineret i euro, der er udpeget af identifikationsmedlemsstaten. Medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan kræve, at betaling sker til en bankkonto denomineret i den nationale valuta.
- (7) Uanset artikel 1, stk. 1, i direktiv 86/560/EØF får et ikke-etableret rejsebureau, der gør brug af denne særordning, i stedet for at foretage fradrag i henhold til artikel 17, stk. 2, i nærværende direktiv tilbagebetalt merværdiafgift i overensstemmelse med direktiv 86/560/EØF. Artikel 2, stk. 3, i direktiv 86/560/EØF finder ikke anvendelse på tilbagebetaling i forbindelse med leverancer af rejsetjenesteydelser, der er omfattet af denne særordning.

(8) Et ikke-etableret rejsebureau fører et regnskab med de af denne særordning omfattede transaktioner, der er tilstrækkeligt detaljeret til, at forbrugsmedlemsstatens skattemyndigheder kan fastslå, at den i nr. 4 nævnte merværdiafgiftsangivelse er korrekt. Dette regnskab skal efter anmodning gøres tilgængeligt for identifikationsmedlemsstaten og for forbrugsmedlemsstaten. Dette regnskab skal opbevares i en periode på ti år fra udgangen af det år, hvor transaktionen blev foretaget.

(9) Artikel 21, stk. 2, litra b), finder ikke anvendelse på et ikke-etableret rejsebureau, som har valgt denne særordning.

4. Det afgiftspligtige beløb af den ene tjenesteydelse, der præsteres af rejsebureauet, opgøres som rejsebureauets fortjenstmargen minus det merværdiafgiftsbeløb, der indgår i fortjenstmargenen. Den pågældende fortjenstmargen er lig med forskellen mellem den salgspris, som rejsebureauet fører i regning for en rejsepakke, og rejsebureauets faktiske omkostninger ved **den pågældende** rejsepakke. Med henblik på dette stykke finder følgende definitioner anvendelse:

(a) ved "**salgspris**" forstås alt, hvad der indgår i det vederlag, som rejsebureauet har modtaget eller vil modtage af kunden eller en tredjepart, herunder tilskud, der er direkte forbundet med den pågældende transaktion, afgifter, told, gebyrer, andre omkostninger samt biomkostninger såsom provisioner og forsikringsomkostninger, som rejsebureauet fører i regning over for kunden, men ikke de i artikel 11, litra A, stk. 3, omhandlede beløb

(b) ved "**faktiske omkostninger**" ved rejsepakken forstås alt, hvad der indgår i det i litra a) omhandlede vederlag, herunder moms, som rejsebureauet har udredt eller skal udrede til sine momspligtige leverandører i forbindelse med leverancer og tjenesteydelser, der er præsteret for det, dersom **de pågældende** transaktioner er til direkte fordel for kunden, ekskl. de generalomkostninger, der indgår i sammensætningen af rejsepakken.

5. For at forenkle proceduren for opkrævning af afgift og med forbehold af høringen af Det Rådgivende Udvalg for Merværdiafgift kan medlemsstaterne bestemme, at det afgiftspligtige beløb af præstationer af alle rejsetjenesteydelser med forbehold af særordningerne for afgiftsberigtigelse af fortjenstmargenen skal fastsættes samlet for hver afgiftsperiode, i løbet af hvilken rejsebureauet skal afgive den angivelse, der er omhandlet i artikel 22, stk. 4, som erstattet af artikel 28, litra h).

I dette tilfælde udgør det afgiftspligtige beløb af præstationerne af rejsetjenesteydelser den samlede fortjenstmargen, som rejsebureauet indtjener, minus det merværdiafgiftsbeløb, der indgår i den pågældende fortjenstmargen.

Den samlede fortjenstmargen er lig med forskellen mellem:

a) det samlede beløb af de præstationer af rejsetjenesteydelser, som rejsebureauet har varetaget i løbet af **perioden**, med forbehold af særordningerne for afgiftsberigtigelse af fortjenstmargenen, **idet** det pågældende beløb er lig med de samlede salgspriser, der er fastlagt i overensstemmelse med **stk. 4**, og

b) det samlede beløb af de køb af varer og tjenesteydelser som omhandlet i stk. 1, som rejsebureauet har foretaget i løbet af perioden, **idet** det pågældende beløb

er lig med de samlede faktiske omkostninger, der er fastlagt i overensstemmelse med **stk. 4**.

6. Hvis de transaktioner, som præsteres for rejsebureauet af andre afgiftspligtige personer, gennemføres af sidstnævnte uden for EU, sidestilles rejsebureauets tjenesteydelse med formidlende virksomhed, som i medfør af artikel 15, stk. 14, er **fritaget for afgift**.

Hvis disse transaktioner gennemføres såvel inden for som uden for EU, skal kun den del af rejsebureauets tjenesteydelse, som vedrører de uden for EU gennemførte transaktioner, anses for afgiftsfri.

7. De merværdiafgiftsbeløb, der af andre afgiftspligtige personer føres i regning for rejsebureauet for de i stk. 2 omhandlede transaktioner, som direkte kommer rejsebureauets kunde til gode, berettiger hverken til fradrag eller tilbagebetaling i nogen medlemsstat.
8. Rejsebureauet kan anvende de normale **merværdiafgiftsordninger** på alle leverancer, der er omfattet af særordningerne for afgiftsberigtigelse af fortjenstmargenen.
9. Hvis rejsebureauet anvender de normale **merværdiafgiftsordninger** på præstationen af en rejsetjenesteydelse, er det berettiget til at fradrage den **merværdiafgift**, som skyldes eller er erlagt for de tjenesteydelser, der præsteres for det af dets leverandører, i sin skyldige afgift, dersom disse transaktioner direkte kommer dets kunde til gode.

Fradragsretten opstår på det tidspunkt, hvor den skyldige afgift for den leverance, for hvis vedkommende rejsebureauet vælger at anvende de normale merværdiafgiftsordninger, skal erlægges.

10. Hvis rejsebureauet både anvender de normale merværdiafgiftsordninger og særordningerne for beskatning af fortjenstmargenen, skal det særskilt i sine regnskaber anføre de transaktioner, der falder ind under hver af disse ordninger, **i overensstemmelse med** de af medlemsstaterne fastsatte regler."

2) Artikel 15, stk. 14, andet afsnit, udgår.

3) Artikel 28, stk. 3, litra g), udgår.

4) Bilag E, nr. 15, udgår.

5) Bilag F, nr. 27, udgår.

Artikel 2

Rådets beslutning på begæring af Kongeriget Belgien af 13. september 1978, hvorved der indrømmes Kongeriget Belgien en undtagelse i henhold til artikel 27, stk. 1, i direktiv 77/388/EØF, ophæves.

Artikel 3

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. **juli** 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring med hensyn til yderligere foranstaltninger vedrørende præstationer af rejsetjenesteydelser af forordning (EØF) nr. 218/92 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹³,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹⁴,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁵, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 2003/.../EF af [...] 2003 om ændring af direktiv 77/388/EØF vedrørende særordningen for rejsebureauer¹⁶ opstiller en ramme for beskatning af leverancer af rejsetjenesteydelser i EU fra afgiftspligtige personer, der hverken er etableret inden for eller forpligtet til at være momsregistreret i EU.
- (2) Da forbrugsmedlemsstaten har det primære ansvar for, at det sikres, at ikke-etablerede leverandører overholder deres forpligtelser, skal de oplysninger, der er nødvendige for at anvende den særordning for rejsetjenesteydelser leveret af operatører, som ikke er etableret i EU, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3, i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag¹⁷, overføres til de pågældende medlemsstater.
- (3) Det er nødvendigt at sikre, at den skyldige merværdiafgift for sådanne leverancer bliver overført til de konti, som forbrugsmedlemsstaterne har udpeget.
- (4) Forordning (EØF) nr. 218/92 bør derfor ændres tilsvarende -

¹³ EFT C [...] af [...], s. [...].

¹⁴ EFT C [...] af [...], s. [...].

¹⁵ EFT C [...] af [...], s. [...].

¹⁶ EFT L ...

¹⁷ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1, senest ændret ved Rådets direktiv 2002/92/EF af 3. december 2002 (EFT L 331 af 7.12.2002, s. 27).

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 218/92 foretages følgende ændringer:

(1) Følgende indsættes som afsnit III B:

"Afsnit III B

Bestemmelser vedrørende særordningen i artikel 26, stk. 3, i direktiv 77/388/EØF

Artikel 9g

Følgende bestemmelser finder anvendelse på særordningen i artikel 26, stk. 3, i direktiv 77/388/EØF. Definitionerne i artikel 26, stk. 3, finder også anvendelse i forbindelse med dette afsnit.

Artikel 9h

1. De oplysninger, som den ikke-etablerede afgiftspligtige person sender til identifikationsmedlemsstaten, når hans afgiftspligtige virksomhed påbegyndes, som anført i artikel 26, stk. 3, litra b) nr. 1, første afsnit, i direktiv 77/388/EØF, skal forelægges ad elektronisk vej. De tekniske detaljer, herunder en generel elektronisk meddelelse, fastsættes efter proceduren i artikel 10.
2. Identifikationsmedlemsstaten fremsender elektronisk de i stk. 1 omhandlede oplysninger til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater inden for ti dage efter udgangen af den måned, hvor oplysningerne blev modtaget fra den ikke-etablerede afgiftspligtige person. På samme måde skal de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater underrettes om det tildelte identifikationsnummer.

De tekniske detaljer, herunder en generel elektronisk meddelelse, hvormed disse oplysninger skal fremsendes, fastsættes efter proceduren i artikel 10.

3. Identifikationsmedlemsstaten skal ad elektronisk vej omgående underrette de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, hvis en ikke-etableret afgiftspligtig person udelukkes fra identifikationsregisteret.

Artikel 9i

1. Angivelsen med de nærmere enkeltheder i artikel 26, stk. 3, litra b), nr. 4), andet afsnit, i direktiv 77/388/EØF indsendes elektronisk.

De tekniske detaljer, herunder en generel elektronisk meddelelse, fastsættes efter proceduren i artikel 10.

2. Identifikationsmedlemsstaten fremsender elektronisk de i stk. 1 omhandlede oplysninger til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat inden for ti dage efter udgangen af den måned, hvor angivelsen blev modtaget. Medlemsstater, der har krævet, at afgiftsangivelsen udarbejdes i en anden

valuta end euro, omregner beløbene til euro under anvendelse af kursen på den sidste dag i indberetningsperioden.

Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag.

De tekniske detaljer for fremsendelse af disse oplysninger fastsættes efter proceduren i artikel 10.

3. Identifikationsmedlemsstaten fremsender ad elektronisk vej de oplysninger til forbrugsmedlemsstaten, der er nødvendige for at kunne knytte den enkelte indbetaling sammen med den relevante kvartalsafgiftsangivelse.

Artikel 9i

Bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, finder også anvendelse på oplysninger indsamlet af identifikationsmedlemsstaten i overensstemmelse med artikel 26, stk. 3, litra b), nr. 1 og 4, i direktiv 77/388/EØF.

Artikel 9j

1. Identifikationsmedlemsstaten skal sikre, at det beløb, som den ikke-etablerede afgiftspligtige person har betalt, overføres til den bankkonto denomineret i euro, som den forbrugsmedlemsstat, som skal modtage betalingen, har udpeget hertil.

Medlemsstater, der har krævet indbetaling i en anden valuta end euro, omregner beløbene til euro under anvendelse af kursen på den sidste dag i indberetningsperioden. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag. Overførslen skal finde sted senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor betalingen blev modtaget.

2. Hvis den ikke-etablerede afgiftspligtige person ikke betaler hele det skyldige afgiftsbeløb, sikrer identifikationsmedlemsstaten, at betalingen overføres til forbrugsmedlemsstaten i forhold til den afgift, der skal betales i hver medlemsstat. Identifikationsmedlemsstaten underretter ad elektronisk vej de kompetente myndigheder i forbrugsmedlemsstaten.

Artikel 9l

1. Medlemsstaterne underretter ad elektronisk vej de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater om de bankkontonumre, som indbetalinger skal foretages til, jf. artikel 9k.
2. Medlemsstaterne underretter omgående ad elektronisk vej de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og Kommissionen om ændringer i standardafgiftssatsen."

- (2) Artikel 13, stk. 1, første punktum, affattes således:

"Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at de eksisterende eller nye kommunikations- og informationsudvekslingssystemer, som er nødvendige for at gennemføre den udveksling af oplysninger, der beskrives i artikel 9b og 9c og i artikel 9h og 9i, er funktionsdygtige senest de datoer, der er angivet i henholdsvis artikel 3, stk. 1, i direktiv 2002/38/EF og artikel 3 i direktiv 2003/xx/EF."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*